

16854/14

(OR. en)

PRESSE 648
PR CO 71

KOMUNIKAT PRASOWY

3359. posiedzenie Rady

Sprawy zagraniczne

Kwestie rozwoju

Bruksela, 12 grudnia 2014 r.

Przewodnicząca **Federica Mogherini**
Wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych
i polityki bezpieczeństwa

P R A S A

Główne wyniki posiedzenia Rady

Okres po 2015 roku

Rada omówiła ostatnie wydarzenia, zwłaszcza sprawozdanie podsumowujące niedawno wydane przez sekretarza generalnego ONZ oraz kolejne kroki odnoszące się do ram dotyczących okresu po roku 2015, a także nowe ramy działań społeczności międzynarodowej na rzecz eliminacji ubóstwa oraz na rzecz trwałego rozwoju.

Unijna wysoka przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federica Mogherini powiedziała: „Założeniem kolejnych globalnych ram jest nie zostawiać nikogo samemu sobie. Nie tylko w wybranych częściach świata, ale na całym świecie”. Dodała, że „dzięki nowym konkluzjom Rady Unia zacznie mówić jednym głosem w sprawie programu na okres po roku 2015”.

UE i jej państwa członkowskie są zdecydowane wypracować ambitny, prowadzący do transformacji i przewidujący zaangażowanie wszystkich stron program na okres po roku 2015. W ONZ wkrótce mają się rozpocząć negocjacje końcowe w sprawie przygotowania konferencji na temat finansowania rozwoju, która ma się odbyć w lipcu, oraz w sprawie szczytu ONZ na temat programu rozwoju na okres po roku 2015, który ma się odbyć we wrześniu 2015 roku. UE dalej opracowuje swoje stanowisko poprzez konkluzje, które mają zostać przyjęte na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych 16 grudnia, i będzie nadal to robić w nadchodzących miesiącach.

Wirus Ebola

Przy obiedzie koordynator UE ds. wirusa Ebola Christos Stylianides poinformował ministrów o tym kryzysie oraz o reakcji UE na niego. Ministrowie wymienili poglądy na temat średnio- i długoterminowego wsparcia na rzecz odbudowy i ożywienia, aby zaradzić skutkom tej epidemii. Zbiorowo UE i jej państwa członkowskie są wiodącymi darczyńcami w społeczności międzynarodowej, pomagającymi powstrzymać epidemię eboli; zobowiązania finansowe przedstawione przez Komisję i państwa członkowskie obecnie przekraczają 1,1 mld EUR.

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICY	4
-------------------------	----------

OMAWIANE PUNKTY

Okres po 2015 roku.....	6
Migracja, uchodźcy i rozwój.....	6
Wirus Ebola.....	10
Zagadnienia dotyczące płci społeczno-kulturowej	10

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

– Rola sektora prywatnego w rozwoju	11
– Plan działania dotyczący żywienia	17
– Sprawozdanie roczne na temat polityki UE w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej.....	20
– Umowa o partnerstwie gospodarczym z Afryką Zachodnią.....	22

SPRAWY ZAGRANICZNE

– Stosunki UE – Ukraina.....	22
– Wolontariusze pomocy UE.....	22

¹

- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (<http://www.consilium.europa.eu>).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

UCZESTNICY

Wysoki Przedstawiciel

Federica MOGHERINI

Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych
i polityki bezpieczeństwa

Belgia:

Dirk WOUTERS

stały przedstawiciel

Bulgaria:

Rumen ALEKSANDROW

wiceminister spraw zagranicznych

Republika Czeska:

Martin TLAPA

wiceminister spraw zagranicznych

Dania:

Mogens JENSEN

minister handlu i rozwoju

Niemcy:

Gerd MÜLLER

federalny minister współpracy gospodarczej i rozwoju

Estonia:

Matti MAASIKAS

stały przedstawiciel

Irlandia:

Declan KELLEHER

stały przedstawiciel

Grecja:

Kyriakos GERONTOPOULOS

sekretarz stanu do spraw zagranicznych

Hiszpania:

Jesús Manuel GRACIA ALDAZ

sekretarz stanu ds. współpracy międzynarodowej
i Ameryki Łacińskiej

Francja:

Pierre SELLAL

stały przedstawiciel

Chorwacja:

Vesna PUSIĆ

pierwsza wicepremier i minister spraw zagranicznych
i europejskich

Włochy:

Lapo PISTELLI

wiceminister spraw zagranicznych

Cypr:

Kornelios KORNELIOU

stały przedstawiciel

Łotwa:

Zanda KALNIŅA-LUKAŠEVICA

sekretarz parlamentarny, Ministerstwo Spraw
Zagranicznych

Litwa:

Andrius KRIVAS

wiceminister spraw zagranicznych

Luksemburg:

Romain SCHNEIDER

minister zabezpieczenia społecznego, minister współpracy
rozwojowej i spraw humanitarnych, minister sportu

Węgry:

István MIKOLA

sekretarz stanu ds. współpracy w zakresie polityki
bezpieczeństwa i współpracy międzynarodowej,
Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Handlu

Malta:

Marlene BONNICI

stały przedstawiciel

Niderlandy:

Lilianne PLOUMEN

minister handlu zagranicznego i współpracy na rzecz rozwoju

Austria:

Walter GRAHAMMER

stały przedstawiciel

Polska:

Marek PRAWDA

stały przedstawiciel

Portugalia:

Luís CAMPOS FERREIRA

sekretarz stanu do spraw zagranicznych i współpracy

Rumunia:

Radu PODGOREAN

sekretarz stanu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Słowenia:

Bogdan BENKO

sekretarz stanu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Słowacja:

Peter BURIAN

sekretarz stanu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Finlandia:

Sirpa PAATERO

minister rozwoju międzynarodowego

Szwecja:

Isabella LÖVIN

minister pomocy rozwojowej

Zjednoczone Królestwo:

Justine GREENING

minister rozwoju międzynarodowego

Komisja:

Neven MIMICA

członek

Karmenu VELLA

członek

Christos STYLIANIDES

członek

OMAWIANE PUNKTY

Okres po 2015 roku

Rada omówiła ostatnie wydarzenia, zwłaszcza sprawozdanie podsumowujące niedawno wydane przez sekretarza generalnego ONZ oraz kolejne kroki odnoszące się do ram dotyczących okresu po roku 2015, a także nowe ramy działań społeczności międzynarodowej na rzecz eliminacji ubóstwa oraz na rzecz trwałego rozwoju.

UE i jej państwa członkowskie są zdecydowane wypracować ambitny, prowadzący do transformacji i przewidujący zaangażowanie wszystkich stron program na okres po roku 2015. W ONZ wkrótce mają się rozpocząć negocjacje końcowe w sprawie przygotowania konferencji na temat finansowania rozwoju, która ma się odbyć w lipcu, oraz w sprawie szczytu ONZ na temat programu rozwoju na okres po roku 2015, który ma się odbyć we wrześniu 2015 roku. UE dalej opracowuje swoje stanowisko poprzez konkluzje, które mają zostać przyjęte na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych 16 grudnia, i będzie nadal to robić w nadchodzących miesiącach.

Migracja, uchodźcy i rozwój

Rada wymieniła poglądy na temat wzajemnie powiązanych kwestii migracji, uchodźców i rozwoju. Przyjęła następujące konkluzje na temat migracji w ramach współpracy UE na rzecz rozwoju:

„Wprowadzenie

1. Rada przywołuje swoje konkluzje z 2013 r. na temat dialogu wysokiego szczebla w sprawie migracji i rozwoju oraz na temat poszerzania związku między rozwojem a migracją. Należy poczynić dalsze postępy we wdrażaniu konkretnych zobowiązań zawartych w tych konkluzjach. Należy nadal w pełni uwzględniać znaczenie migracji w kontekście współpracy na rzecz rozwoju oraz wpływającej z niego potrzeby wszechstronnego podejścia do migracji, także z punktu widzenia rozwoju.
2. Potwierdzając swoje zaangażowanie na rzecz zagwarantowania bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka, Rada zdaje sobie sprawę z pilności tej kwestii ze względu na konflikty i kryzysy na świecie oraz wynikające z nich bezprecedensowe wyzwania związane z uchodźcami i osobami wewnątrznie przesiedlonymi oraz społecznościami i państwami ich przyjmującymi. Rada podkreśla też, że sytuacja, w jakiej znajduje się większość uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych, ma charakter długotrwały, i przypomina o swoim zobowiązaniu do wdrożenia międzynarodowych ram ochrony, w szczególności konwencji genewskiej z 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców.
3. Rada przypomina o ostatnio osiągniętych postępach, zwłaszcza w zakresie prowadzonego na forum ONZ w roku 2013 dialogu wysokiego szczebla na temat migracji i rozwoju oraz Światowego Forum Migracji i Rozwoju, które miało miejsce w roku 2014. W tym kontekście Rada przyjmuje z zadowoleniem uwzględnienie kwestii migracji w komunikacie Komisji pt. „Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania” oraz w dokumencie końcowym z prac Otwartej Grupy Roboczej. Dobrze zarządzana migracja i mobilność osób powinny zostać uznane w programie działań na okres po roku 2015 za potencjalne czynniki rozwoju.

4. Maksymalizacja pozytywnego wpływu dobrze zarządzanej migracji na rozwój stanowi dla UE istotny priorytet polityczny, czego dowodem są podwójne ramy polityki w tej dziedzinie. Związek między migracją a rozwojem jest jednym z priorytetów tematycznych globalnego podejścia do kwestii migracji i mobilności, które stanowi nadrzędne ramy zewnętrznej polityki migracyjnej UE i jest częścią ram unijnej polityki rozwojowej, których ostatnim elementem składowym jest Program działań na rzecz zmian.
5. Rada przypomina o znaczeniu migracji jako jednego z pięciu obszarów priorytetowych w ramach zobowiązań UE na rzecz spójności polityki na rzecz rozwoju. Ponownie potwierdza, że – by zwiększyć potencjał migracji mający się przysłużyć rozwojowi – należy dążyć do spójności polityki w szerokim wachlarzu obszarów polityki wewnętrznej i zewnętrznej, w tym polityki prowadzonej przez kraje partnerskie. W szczególności istnieje potrzeba bardziej systematycznego włączania wymiaru rozwojowego do polityki migracyjnej. Rada przypomina również, że konieczna jest większa spójność i koordynacja wymiaru zewnętrznego polityki migracyjnej oraz programów działań w zakresie rozwoju i spraw zewnętrznych, by lepiej radzić sobie z wyzwaniami stawianymi przez migrację i korzystać z oferowanych przez nią możliwości.
6. Rada przypomina o znaczącym wkładzie, jaki może zaoferować współpraca na rzecz rozwoju w odpowiedzi na niestabilność polityczną i gospodarczą oraz na naruszenia praw człowieka, podatność na zagrożenia, konflikty, podatność środowiska na degradację, bezrobocie i skrajne ubóstwo, mogące leżeć u podstaw nielegalnej migracji i przymusowych wysiedleń.

Pełne uwzględnienie we współpracy UE na rzecz rozwoju możliwości i wyzwań związanych z migracją

7. Migracja to wielopłaszczyznowe zjawisko mające liczne powiązania z innymi obszarami działań, takimi jak zatrudnienie, zdrowie, edukacja, ochrona socjalna, zmiana klimatu. W związku z powyższym Rada zaleca systematyczniejsze włączanie kwestii migracji do dialogu z krajami i regionami partnerskimi, do programowania współpracy na rzecz rozwoju, zarówno na szczeblu unijnym, jak i na szczeblu państw członkowskich, oraz do krajowych i regionalnych strategii rozwoju, w zależności od przypadku.
8. Rada wzywa Komisję, by w ścisłej współpracy z ESDZ opracowała wytyczne dotyczące sposobów włączania wymiaru migracyjnego do dialogu politycznego i programowania oraz sposobów wzmocnienia tego wymiaru w tych obszarach. Podkreśla potrzebę nieprzerwanych starań na rzecz wzmocnienia bazy dowodowej przez usprawnienie gromadzenia i analizy danych dotyczących migracji, w tym danych dotyczących wpływu migracji na rozwój, oraz na rzecz zwiększenia zdolności wykorzystywania uzyskanej z nich wiedzy podczas formułowania i realizacji polityki.

9. Zapewnienie skutecznego zarządzania migracją i poszanowania praw człowieka w stosunku do migrantów należy do wspólnych obowiązków państw pochodzenia, państw tranzytu i państw docelowych. W związku z tym Rada podkreśla znaczenie inicjatyw w zakresie budowania zdolności, by wspierać nasze kraje partnerskie w radzeniu sobie z wyzwaniami stawianymi przez migrację i korzystaniu z oferowanych przez nią możliwości, zwłaszcza w dziedzinie zaangażowania diaspory, promowania legalnej migracji, zapobiegania migracji nielegalnej, a także zwalczania przemytu osób i handlu ludźmi, w tym poprzez zwalczanie sieci przestępczych, readmisję i reintegrację osób powracających. Rada wzywa do promowania programów mających na celu zwiększenie świadomości w tej dziedzinie.
10. Biorąc pod uwagę znaczenie migracji Południe–Południe oraz państw o niskich i średnich dochodach jako państw docelowych, Rada podkreśla potrzebę prowadzenia dialogu oraz kontynuacji współpracy i partnerstw z tymi państwami oraz pomiędzy nimi samymi, aby zwiększać świadomość skutków migracji dla rozwoju gospodarczego, zwłaszcza w kontekście mobilności siły roboczej w regionie, wspierać określanie polityk integracyjnych i ustanawianie dialogu międzykulturowego oraz wzmacniać mechanizmy mające na celu radzenie sobie z niekorzystną sytuacją migrantów, szczególnie kobiet i dzieci. Specjalny nacisk należy położyć na zwalczanie rasizmu i ksenofobii.
11. Rada przypomina o różnych formach wkładu – nie tylko ekonomicznego, ale także transferu wiedzy, doświadczeń i technologii oraz uczestnictwa w procesach narodowego pojednania – jaki członkowie diaspory mogą wnieść w rozwój swoich krajów pochodzenia. Podkreślamy potrzebę wzmocnienia zdolności stosownych zaangażowanych instytucji w krajach partnerskich, w tym władz lokalnych, do nawiązywania kontaktów z diasporą i kierowania pochodzącego od niej wsparcia zgodnie z priorytetami rozwoju kraju.
12. Migranci wpływają na rozwój swoich krajów pochodzenia i krajów docelowych na różne sposoby. Na przykład mogą odgrywać istotną rolę jako przedsiębiorcy i oferować nowe miejsca pracy. W tym kontekście należy koniecznie podkreślić, że dobre zarządzanie i lepsze warunki dla przedsiębiorczości to kluczowe elementy promowania przedsiębiorczości i inwestycji wywodzących się z diaspory. Dodatkowe środki mające na celu wspieranie obiegu umiejętności i migracji cyrkulacyjnej również mogą przyczynić się do rozwoju gospodarczego.
13. Choć należy utrzymać podejmowane na szczeblu unijnym wysiłki na rzecz obniżenia kosztów przekazów pieniężnych, trzeba zwrócić baczniejszą uwagę na zwiększanie przejrzystości i konkurencji na rynku tych przekazów oraz na promocję szerszego korzystania z usług finansowych. Dialog polityczny z właściwymi organami krajów partnerskich może odegrać zasadniczą rolę w promowaniu niezbędnych reform stosownych ram prawnych i regulacyjnych, umożliwiając w ten sposób maksymalizację wpływu przekazów pieniężnych na rozwój kraju.

14. Rada podkreśla, że zmniejszanie kosztów ekonomicznych i społecznych związanych z migracją może znacząco wpłynąć na rozwój. Z tego względu, choć nadal należy poświęcać uwagę kwestii przekazów pieniężnych, trzeba też zająć się innymi kosztami związanymi z migracją i mobilnością, takimi jak niedobory umiejętności w związku z emigracją i koszty rekrutacji w przypadku zatrudniania migrantów zarobkowych.

Zagwarantowanie skoordynowanego podejścia do uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych opartego na współpracy na rzecz rozwoju

15. Zacieśnienie związków między pomocą humanitarną a rozwojem, w tym poprzez wdrożenie programu w zakresie odporności, ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia spójnego i wszechstronnego unijnego podejścia do przymusowych przesiedleń, obejmującego również stosowne fundusze pomocowe. W tym kontekście Rada uznaje, że uchodźcy, osoby wewnątrznie przesiedlone i inne osoby potrzebujące ochrony międzynarodowej, zwłaszcza w sytuacjach długotrwałych przesiedleń, stanowią poważne wyzwanie dla krajów i społeczności przyjmujących, ale mogą też być źródłem potencjalnych możliwości. Kwestiami tymi należy zająć się w ramach długoterminowego planowania rozwoju od najwcześniejszych etapów kryzysu, uzupełniając w ten sposób podejście humanitarne.
16. Uchodźcy i osoby wewnątrznie przesiedlone oraz migranci znajdujący się w niekorzystnej sytuacji są bardziej narażeni na różne formy naruszeń praw człowieka i inne nadużycia, w tym przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć. Rada podkreśla znaczenie zapobiegania takiej przemocy i jej ograniczania, gwarantując osobom, które jej doświadczyły, możliwość dostępu do usług wsparcia oraz wspierając kraje partnerskie w ich wysiłkach w tym zakresie.
17. Rada uznaje ogromne wysiłki państw i społeczności przyjmujących w regionach sąsiadujących z obszarami dotkniętymi konfliktem, by dać schronienie uchodźcom i innym migrantom. Dzięki odpowiednio nakierowanym działaniom należy zdecydowanie wzmocnić zdolność państw partnerskich do stawienia czoła wielorakim wyzwaniom związanym z uchodźcami i osobami wewnątrznie przesiedlonymi oraz do lepszego wykorzystania ewentualnych możliwości, w tym poprzez zapewnianie tym osobom możliwości integracji ze społecznością lokalną i dostępu do środków umożliwiających samowystarczalność. Rada z zadowoleniem przyjmuje prace prowadzone przez Komisję w ścisłej współpracy z ESDZ i zwraca się o określenie konkretnej strategii prowadzącej do zwiększenia zobowiązań w tej dziedzinie, w tym poprzez opracowanie spójnego i skoordynowanego podejścia do uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych opartego na rozwoju i zagwarantowanie odpowiednich funduszy pomocowych.

Dalsze działania

18. Rada wzywa Komisję do zagwarantowania pełnego uwzględnienia znaczenia migracji – zarówno jako nowych możliwości, jak i wyzwań dla rozwoju – na szczeblu UE poprzez włączenie wymiaru migracyjnego do unijnej polityki i współpracy na rzecz rozwoju we wszystkich stosownych przypadkach i poprzez zapewnienie odpowiednich funduszy pomocowych. Działania UE w dziedzinie migracji i rozwoju powinny wszechstronnie odnosić się do pełnego wachlarza pozytywnych i negatywnych konsekwencji migracji dla zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju gospodarczego, społecznego i dotyczącego ochrony środowiska zarówno w krajach pochodzenia, jak i w krajach docelowych.
19. Rada prosi zatem Komisję do przedstawienia do końca roku 2015 komunikatu zawierającego dalsze wytyczne polityczne i praktyczne wskazówki odnoszące się do wszystkich przedstawionych powyżej dziedzin.”

Wirus Ebola

Przy obiedzie ministrowie wymienili poglądy z koordynatorem UE ds. wirusa ebola Christosem Stylianidesem na temat średnio- i długoterminowego wsparcia na rzecz odbudowy i ożywienia, aby zaradzić skutkom epidemii tej choroby.

Zagadnienia dotyczące płci społeczno-kulturowej

Radę poinformowano o bieżących pracach dotyczących planu działania UE w sprawie płci społeczno-kulturowej w ramach współpracy na rzecz rozwoju.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

Rola sektora prywatnego w rozwoju

Rada przyjęła następujące konkluzje pt. „Wzmocnienie roli sektora prywatnego we współpracy na rzecz rozwoju: perspektywa nastawiona na działania”:

„Wprowadzenie

1. Rada przywołuje swoje wcześniejsze konkluzje na temat roli sektora prywatnego w rozwoju¹, a w szczególności wystosowane przez siebie wezwanie do ciągłej debaty dotyczącej narzędzi i metod z uwagi na uruchomienie działań przedstawionych w komunikacie Komisji pt. „Większa rola sektora prywatnego w osiągnięciu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w krajach rozwijających się”².
2. Rada z zadowoleniem przyjmuje wyniki dyskusji zwoływanych następnie przez prezydencję i Komisję, w których uczestniczyło wiele zainteresowanych stron. Dyskusje te potwierdziły, że sektor prywatny wykazuje coraz większą aktywność w dziedzinie rozwoju. Interakcje partnerów działających na rzecz rozwoju z podmiotami sektora prywatnego stały się również wielopłaszczyznowe.
3. Rada przypomina, że nadrzędnym celem w tym kontekście politycznym jest eliminacja ubóstwa poprzez zrównoważony rozwój. Rada w szczególności podkreśla potrzebę wzmocnienia roli sektora prywatnego we wdrażaniu przyszłych celów zrównoważonego rozwoju oraz w przyczynianiu się do wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, do tworzenia godnych miejsc pracy, przechodzenia do zielonej gospodarki, bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia, ochrony środowiska, łagodzenia zmiany klimatu i dostosowania się do niej oraz do wzmocnienia pozycji społecznej i ekonomicznej kobiet i młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem najsłabszych grup społecznych.
4. Rada podkreśla kluczową rolę sektora prywatnego w nowym globalnym partnerstwie rozważanym w ramach debat nad harmonogramem działań po roku 2015.

¹ Dok. 11149/14.

² Dok. 9802/14.

Zasady i kryteria

5. Badając nowe sposoby współpracy z sektorem prywatnym w celu wykorzystania jego wiedzy i zasobów dla zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, Rada zauważa stojące przed nią wyzwania, takie jak sposoby identyfikacji najwłaściwszych podejść i modeli współpracy z sektorem prywatnym w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, sposoby zapewnienia skutecznych wytycznych dotyczących analizy *due diligence* i jej nadzoru ze szczególnym uwzględnieniem dziedziny praw człowieka, sposoby zapewniania zbieżności interesów i gwarantowania współodpowiedzialności różnych zainteresowanych stron, sposoby łagodzenia ryzyka powierniczego i ryzyka dla reputacji, zwłaszcza w odniesieniu do UE i jej państw członkowskich, oraz sposoby oceny i pomiaru wpływu zaangażowania sektora prywatnego na rozwój. Rada odnotowuje prowadzone przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) debaty na temat traktowania instrumentów sektora prywatnego i dźwigni finansowych do celów statystycznych w ramach pomiarów finansowania rozwoju w okresie po 2015 r.
6. Rada popiera zatem zasady (skupienie się na tworzeniu miejsc pracy, włączenie społeczne i zmniejszanie ubóstwa, różnicowanie, podejście rynkowe, nacisk na wyniki, spójność polityki na rzecz rozwoju) oraz kryteria (mierzalny wpływ na rozwój, dodatkowość, neutralność i przejrzystość, wspólny interes, wspólne cele i współfinansowanie, efekt demonstracyjny, zgodność ze standardami pracy, społecznymi, ekologicznymi i podatkowymi, w tym poszanowanie praw człowieka) zaproponowane przez Komisję jako ramy umożliwiające zajęcie się tymi wyzwaniami; popiera też podnoszenie świadomości co do możliwości i warunków ustanawiania skutecznych partnerstw z sektorem prywatnym.
7. Rada z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez państwa członkowskie zobowiązanie do stosowania tych ram podczas wspierania sektora prywatnego we współpracy na rzecz rozwoju i dalszego angażowania go w tę współpracę na płaszczyźnie dwustronnej i wielostronnej; zobowiązanie to jest podstawą wspólnego podejścia UE i państw członkowskich, mającego na celu osiągnięcie skuteczności, wywieranie wpływu na rozwój i lepszą koordynację działań wspierających rozwój sektora prywatnego oraz partnerstwa publiczno-prywatne na rzecz rozwoju. Rada zauważa również, że te zasady uzupełniają najważniejsze zasady skuteczności pomocy sformułowane w Pusan: odpowiedzialność poszczególnych krajów, w tym konkretne zobowiązanie do przyspieszenia działań zmierzających do odejścia od pomocy wiązanej.
8. Rada wskazuje, że powyższe kryteria należy stosować jako wytyczne dla oceny adekwatności wniosków dotyczących wsparcia bezpośredniego. W ramach oceny należy w szczególności przewidzieć zróżnicowane podejście umożliwiające uwzględnienie rodzaju i rozmiaru zaangażowanego przedsiębiorstwa z sektora prywatnego oraz kontekstu, w jakim funkcjonuje. Spójność z zasadami i kryteriami lub wiarygodna ścieżka do nich prowadząca muszą stanowić integralny element stosownych partnerstw i programów, które zamierza się ustanowić. Ponadto Rada zachęca Komisję i państwa członkowskie do dalszego dzielenia się doświadczeniami oraz określenia konkretnych metod stosowania tych zasad i kryteriów.

Działania mające katalizować zaangażowanie sektora prywatnego oraz zasoby przeznaczane na rozwój

9. Rada przyznaje, że w komunikacie Komisji zaproponowano ambitny zestaw działań, który może poprawić skuteczność wsparcia UE dla rozwoju sektora prywatnego. Rada wzywa Komisję, by zagwarantowała właściwe odzwierciedlenie tych nowych ram strategicznych i powiązanych z nimi działań w planowaniu unijnej pomocy rozwojowej na lata 2014–2020 oraz skorzystała z potencjału, jaki oferują różne dostępne dla niej instrumenty, tak by zapewnić stosowanie tego podejścia na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i ogólnosiwiatowym w sposób spójny, skuteczny i wzajemnie się uzupełniający.
10. Rada jest zdania, że działania zaproponowane w komunikacie Komisji, związane z katalizowaniem zasobów sektora prywatnego i zaangażowaniem w rozwój, wymagają od UE i państw członkowskich dalszego pogłębienia interakcji oraz podjęcia wspólnych działań opartych na wiedzy fachowej, w tym na doświadczeniu zdobywanym na etapach przejściowych, na poziomie globalnym, unijnym i każdego państwa członkowskiego; należy zatem uwzględnić elementy wymienione poniżej.

Innowacyjne instrumenty i mechanizmy finansowe

11. Zdobywanie dodatkowego finansowania rozwoju z sektora prywatnego nadal pozostaje wyzwaniem. Rada wspiera wykorzystywanie innowacyjnych instrumentów finansowych do pozyskiwania dodatkowych środków. Instrumenty te mogą obejmować fundusze solidarności, mechanizmy, w których uczestniczy wielu darczyńców, mikrodarowizny lub inwestycje o dużej sile oddziaływania i instrumenty łączone.
12. Zwłaszcza te ostatnie stanowią istotne narzędzie sprzyjające wzrostowi gospodarczemu, innowacjom i tworzeniu miejsc pracy. Rada odnotowuje wykonane prace i oczekuje dalszych wysiłków ze strony Komisji, państw członkowskich i europejskich instytucji finansowania w ramach unijnej platformy na rzecz instrumentów łączonych w ramach współpracy zewnętrznej (EUBEC), by poprawić skuteczność poprzez lepszą koordynację darczyńców, promowanie podziału pracy i obniżanie kosztów transakcji ponoszonych przez partnerów oraz by – dzięki zdobytemu doświadczeniu – zwiększyć oddziaływanie działań łączonych.
13. Rada oczekuje wdrożenia przez Komisję ram łączenia działań dotyczących Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym instrumentów łączonych dla regionów i państw Ameryki Łacińskiej, Azji, Azji Środkowej, Karaibów i Pacyfiku oraz dla państw sąsiadujących, a także ustanowienia nowego instrumentu łączonego dla Afryki. Wykorzystanie instrumentów łączonych powinno być oparte na wspólnych wysiłkach europejskich darczyńców i instytucji finansowych oraz na efektywnym podziale zadań. Można to osiągnąć przez zachęcanie do szerszego uczestnictwa w działaniach łączonych oraz promowanie koordynacji działań różnych zaangażowanych darczyńców i instytucji finansowych.

14. W odniesieniu zwłaszcza do mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, w tym w sektorze nieformalnym, oraz do przedsiębiorstw społecznych i spółdzielni Rada zachęca Komisję, państwa członkowskie i europejskie instytucje finansowania do zwrócenia szczególnej uwagi na lokalne systemy bankowe i do poprawy dostępu do kapitału, finansowania długoterminowego i usług finansowych, wspierania w szczególności finansowania dla kobiet i młodych przedsiębiorców, promocji finansowania szkoleń zawodowych dla przedsiębiorstw w ramach gospodarki społecznej i do wspierania kontaktów między przedsiębiorstwami oraz stosowania najlepszych praktyk dotyczących ochrony środowiska. Należy również uznać za priorytetowe działania na rzecz zwiększenia dostępu MSP do technologii i rynków. Szczególną uwagę należy zwrócić na sektory sprzyjające ograniczaniu ubóstwa, które oferują efekt mnożnikowy i tworzą miejsca pracy zgodne z programem politycznym UE, takie jak zrównoważone rolnictwo, przemysł rolny, energetyka i przedsiębiorstwa promujące zieloną niskoemisyjną gospodarkę odporną na zmianę klimatu. W tym kontekście przyjmuje się z zadowoleniem zestaw finansowania efektywnego dla regionu AKP – specjalny nowy pakiet w ramach istniejącego Instrumentu Inwestycyjnego AKP zarządzanego przez EBI. Akceptując wyższe ryzyko niż ryzyko dopuszczalne w ramach Instrumentu Inwestycyjnego, zestaw ten wspiera projekty wywierające większy wpływ na rozwój. Zarówno wyższe ryzyko, jak i większy wpływ na rozwój muszą się łączyć z podjęciem odpowiednich działań i muszą zostać ujęte w sprawozdaniach.

Ustrukturyzowany dialog i modele przedsiębiorczości sprzyjające włączeniu społecznemu: potrzeba zwiększenia skali

15. Rada jest w pełni przekonana o potrzebie ustrukturyzowanego dialogu z sektorem prywatnym; dialog ten mógłby objąć rządy, władze lokalne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych, związki zawodowe i stowarzyszenia przedsiębiorców, uczelnie i przedstawicieli sektora nieformalnego. Powinien on być prowadzony na szczeblu lokalnym, regionalnym i ogólnosięciowym w podziale na sektory. Tego rodzaju dialogi nie powinny powielać istniejących dialogów i w miarę możliwości powinny korzystać z istniejących mechanizmów międzynarodowych, takich jak Partnerstwo z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju.
16. Rada przyznaje, że dialog prywatno-publiczny może promować środowisko sprzyjające odpowiedzialnemu inwestowaniu, tworzeniu godnych miejsc pracy i zrównoważonemu rozwojowi oraz zwiększać skuteczność polityki; odpowiada również na rosnące wśród podmiotów sektora prywatnego pragnienie odegrania większej roli w tworzeniu polityki gospodarczej, a zwłaszcza w promowaniu zrównoważonego, przejrzystego i sprzyjającego przedsiębiorczości otoczenia oraz sprawnych ram regulacyjnych w krajach partnerskich. Rada wyraża szczególne zadowolenie z niedawnego przyjęcia „Wspólnych ram współpracy AKP-UE dotyczących wsparcia rozwoju sektora prywatnego w krajach AKP” oraz z ustanowienia platformy dialogu UE–AKP obejmującej podmioty sektora prywatnego.
17. Rada z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Komisję wspólnego oświadczenia z Pusan na temat poszerzenia i pogłębienia współpracy publiczno-prywatnej na rzecz szeroko zakrojonego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz aktywniejszą rolę Komisji w partnerstwie na rzecz dobrobytu, a także niedawne interakcje między podmiotami/organizacjami sektora prywatnego, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i podmiotami lokalnymi w ramach forum politycznego na rzecz rozwoju. Rada uważa, że takie procesy mogą ułatwić pozytywne kontakty między sektorem prywatnym, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego a podmiotami działającymi na szczeblu społeczności lokalnych.

18. Rada wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspólnej pracy, by wspierać przenoszenie i rozwój modeli przedsiębiorczości sprzyjających włączeniu społecznemu oraz powiązanych z nimi partnerstw wielostronnych w sektorze prywatnym, budować w oparciu o istniejące inicjatywy i analizować sposoby rozwoju synergii powiększających wpływ podejmowanych przez UE i państwa członkowskie działań na rozwój. Rada zachęca w szczególności Komisję i państwa członkowskie do dzielenia się doświadczeniami i ułatwiania dostępu do informacji o istniejących inicjatywach i programach, które stanowią okazje do zakładania partnerstw i uzyskiwania finansowania dla przedsiębiorstw i innych stron zainteresowanych partnerstwem dla rozwoju.
19. Ponadto Rada zachęca Komisję do badania alternatywnych sposobów rozwoju partnerstw z sektorem prywatnym w ramach programów pomocy dla rozwoju nakierowanych między innymi na promowanie staży dla młodzieży – otwartych dla młodych Europejczyków i promujących zatrudnianie lokalnej młodzieży. Rada wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania sposobów zwiększenia roli diaspor w rozwoju sektora prywatnego w ich krajach pochodzenia, a zwłaszcza do promowania inwestycji i transferu wiedzy.

Spółeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw

20. Rada popiera wysiłki Komisji i państw członkowskich na rzecz promowania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w szczególności poprzez wdrożenie uznanych przez społeczność międzynarodową wytycznych i zasad, tj. naczelných zasad ONZ dotyczących działalności gospodarczej i praw człowieka, trójstronnej deklaracji zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej, wytycznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw wielonarodowych, inicjatywy ONZ Global Compact oraz normy ISO 26000 dotyczącej odpowiedzialności społecznej.
21. Rada podkreśla, że społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw, wyrażona zwłaszcza wdrożeniem naczelných zasad ONZ dotyczących działalności gospodarczej i praw człowieka i propagowanie swobody przedsiębiorczości, zawartej w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, będzie jednym z priorytetowych obszarów unijnej pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka w latach 2014–2020.
22. Rada z zadowoleniem przyjmuje intensyfikację współpracy międzynarodowej mającej na celu stworzenie bardziej odpowiedzialnych globalnych łańcuchów wartości i zachęca Komisję do aktywnego zaangażowania się w tej dziedzinie. Rada podkreśla coraz większą świadomość tego, że integracja kwestii społecznych, etycznych, związanych z prawami człowieka, ochroną środowiska i ochroną konsumentów – jak i kwestii odpowiedzialnego zarządzania łańcuchem dostaw – z funkcjonowaniem i strategią biznesową przedsiębiorstw może przyczynić się do zwiększenia ich konkurencyjności i zrównoważoności. Rada uznaje, że państwa członkowskie powinny zaangażować swoje przemysły w tworzenie odpowiedzialnych łańcuchów wartości, szczególnie jeśli działają one w krajach najbardziej potrzebujących. Publiczno-prywatne partnerstwa na rzecz rozwoju powinny między innymi motywować sektor prywatny do wychodzenia poza uzgodnione na płaszczyźnie międzynarodowej standardy, by opracować stosowne dobrowolne podejścia, które ostatnio nabierają znaczenia.

23. W odniesieniu do stosunków handlowych i gospodarczych, w których sektor prywatny odgrywa wiodącą rolę, Rada podkreśla znaczenie przywoływania uznanych przez społeczność międzynarodową wytycznych i zasad dotyczących społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw podczas prowadzonych obecnie i przyszłych negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym i innych umów dwustronnych oraz promowania zrównoważonego rozwoju w ramach inwestycji w krajach partnerskich oraz outsourcingu i handlu w tych krajach i z tymi krajami. Rada podkreśla odpowiedzialność sektora prywatnego za promowanie praw człowieka, w tym praw kobiet i dzieci.
24. W związku z tym Rada z zadowoleniem przyjmuje niedawny przegląd dyrektyw o zamówieniach publicznych mający na celu pełniejsze uwzględnienie kwestii społecznych i dotyczących ochrony środowiska oraz przegląd dyrektywy o rachunkowości w zakresie ujawniania informacji niefinansowych. Rada ponawia wezwanie do wzmocnienia zewnętrznego wymiaru społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i wdrażania naczelných zasad ONZ dotyczących działalności gospodarczej i praw człowieka, przede wszystkim dzięki strategii dotyczącej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i planowi działania dotyczącemu praw człowieka i demokracji, obecnie w trakcie przeglądu, a także wytycznym OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych.

Poprawa unijnej koordynacji wsparcia rozwoju sektora prywatnego: większy rozmach

25. Rada przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji i państw członkowskich dotyczącą inwentaryzacji przyszłych interwencji sektora prywatnego i interwencji w rozwój tego sektora na szczeblu krajowym i regionalnym. Inwentaryzacja ta powinna być pierwszym krokiem do sporządzenia ambitniejszego planu mającego na celu zwiększenie efektywności pomocy udzielanej przez UE i państwa członkowskie w tym zakresie, i może zostać uwzględniona we wspólnym planowaniu i powiązanym z nim podziałem prac. Rada wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszej współpracy, zwłaszcza w ramach przyszłych interwencji wielopaństwowych/regionalnych w Azji, w regionie Karaibów i Pacyfiku, w Azji Środkowej, Ameryce Łacińskiej, w krajach sąsiadujących, a przede wszystkim w Afryce.
26. Rada będzie się bacznie przyglądać rozwojowi sytuacji w tym zakresie i wzywa Komisję oraz ESDZ do składania – w kontekście sprawozdań rocznych – regularnych sprawozdań z wdrażania działań i wniosków przedstawionych w komunikacie Komisji i w niniejszych konkluzjach oraz z ogólnie pojętej współpracy z sektorem prywatnym, by móc monitorować postępy w realizacji określonych działań.

Plan działania dotyczący żywienia

Rada przyjęła następujące konkluzje w sprawie planu działania dotyczącego żywienia:

- „1. Rada przypomina o swoich konkluzjach z dnia 28 maja 2013 r., w których zatwierdziła komunikat Komisji pt. „Zwiększenie roli żywienia matek i dzieci w pomocy zewnętrznej: ramy polityki UE”¹ i zwróciła się do Komisji o opracowanie planu działania określającego sposób realizacji celu Komisji dotyczącego problemu zahamowania wzrostu.

Wprowadzenie

2. Rada ponownie podkreśla swoje zaniepokojenie utrzymującym się poziomem złego stanu odżywienia, zwłaszcza w krajach rozwijających się, w których państwa stoją przed potrójnym problemem: niedożywienia, nadmiernego spożycia żywności i składników pokarmowych oraz braku mikroskładników odżywczych. Złożone i wielowymiarowe przyczyny złego stanu odżywienia wymagają podejścia całościowego oraz opartego na prawach człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet i dzieci. Rada potwierdza znaczenie wzmocnienia synergii pomiędzy działaniami podmiotów zajmujących się pomocą humanitarną i rozwojem oraz wyraża zadowolenie ze starań podejmowanych w tym zakresie. W szczególności Rada zachęca do przyjmowania podejść wzmacniających odporność na wszystkich szczeblach, pamiętając o planie działania na rzecz odporności w krajach narażonych na kryzys na lata 2013–2020, w którym łączy się planowane działania dotyczące odporności z pilotowaniem Nowego Ładu na rzecz państw niestabilnych.
3. Rada dostrzega fakt, że głód i zły stan odżywienia są jednocześnie przyczyną i konsekwencją niedostatecznego rozwoju. Zły stan odżywienia stanowi poważne zagrożenie dla rozwoju społecznego i wzrostu gospodarczego. Z drugiej strony inwestycje w żywienie przynoszą pozytywne skutki społeczne, gospodarcze i pod względem wydajności. Zły stan odżywienia stanowi jedno z największych wyzwań, przed jakimi stoi obecnie społeczność międzynarodowa w walce z ubóstwem, rosnącymi nierównościami oraz wykluczeniem społecznym.
4. Rada wzywa zatem UE i jej państwa członkowskie, by wspierały starania podejmowane przez państwa partnerskie będące w najtrudniejszej sytuacji pod względem odżywienia w nadawaniu bezpieczeństwu żywnościowemu i bezpieczeństwu żywieniowemu wysokiego priorytetu w działaniach politycznych. W tym kontekście Rada wzywa także do tego, by w ramach, które mają obowiązywać po roku 2015, zwrócić szczególną uwagę i dokładnie rozważyć kwestie bezpieczeństwa żywnościowego i lepszego żywienia, pamiętając o propozycjach w tym zakresie, które znalazły się w sprawozdaniu Otwartej Grupy Roboczej ds. Celów Zrównoważonego Rozwoju. Należy dążyć do tego, by działania dotyczące żywienia dotyczyły szerszego wymiaru złego stanu odżywienia, w tym otyłości i dietozależnych chorób niezakaźnych. Należy także nadać priorytet szerzeniu międzynarodowych norm w zakresie bezpiecznej i dostępnej żywności.

¹ Dok. 7521/13.

5. Rada zachęca wszystkie zainteresowane strony do wniesienia swojego wkładu w skuteczną realizację zobowiązań zawartych w rzymskiej deklaracji dotyczącej żywienia poprzez związane z nią ramy działania, które przyjęto podczas drugiej międzynarodowej konferencji w sprawie żywienia zorganizowanej w 2014 r. Dokumenty te wniosą użyteczny wkład w dyskusje nad ramami, które mają obowiązywać po roku 2015. Ramy te, zatwierdzone przez UE i jej państwa członkowskie, przewidują szereg zalecanych działań zmierzających do eliminacji głodu i zapobiegania wszelkim formom złego stanu odżywienia na świecie, w tym do osiągnięcia światowych celów w zakresie żywienia na rok 2025 ustalonych przez Światowe Zgromadzenie Zdrowia.

Dokument roboczy służb Komisji w sprawie planu działania na rzecz żywienia

6. Rada z zadowoleniem przyjmuje przedstawienie przez Komisję planu działania na rzecz żywienia¹, który skupia się na niedożywieniu i przedstawia sposoby, w jakie UE może najlepiej wspierać państwa partnerskie, w tym także w realizacji celu Komisji polegającego na zmniejszeniu liczby chronicznie niedożywionych dzieci w wieku poniżej pięciu lat o co najmniej 7 milionów do 2025 roku.
7. Rada przyznaje, że osiągnięcie celu Światowego Zgromadzenia Zdrowia polegającego na zmniejszeniu liczby przypadków zahamowania wzrostu na świecie o 40% do 2025 r. (tj. u około 70 milionów dzieci) oznacza znaczne zwiększenie naszych starań. Rada z zadowoleniem przyjmuje więc fakt, że plan działania na rzecz żywienia kładzie nacisk na potrzebę przyspieszenia obecnego rocznego tempa zmniejszania liczby przypadków zahamowania wzrostu, by do 2025 r. osiągnąć wyżej wymieniony cel Światowego Zgromadzenia Zdrowia. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje także deklaracje dotyczące zwiększenia inwestycji w żywienie złożone przez Komisję i niektóre państwa członkowskie w ramach paktu „Żywność dla wzrostu” z 2013 r. i na innych forach.
8. Rada podkreśla potrzebę zajęcia się zarówno podstawowymi, jak i najbardziej bezpośrednimi przyczynami niedożywienia, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet i dzieci. W tym względzie Rada wyraża zadowolenie w związku z zobowiązaniem się Komisji i niektórych państw członkowskich do podjęcia działań mających wpływ na żywienie we wszystkich odpowiednich sektorach, poprzez włączenie wskaźników i celów dotyczących żywienia do obszarów rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego, zdrowia, ochrony socjalnej, gospodarki wodnej i kanalizacyjnej, a także do programów edukacyjnych, wraz z programami poświęconymi żywieniu, ukierunkowanymi na bezpośrednie przyczyny i konsekwencje niedożywienia.

¹ Dok. 11718/14.

9. Niedożywienie jest jednym z głównych czynników powodujących wysoką zachorowalność i umieralność dzieci oraz uniemożliwia pełen rozwój umysłowy i fizyczny dzieci, które przeżywają pomimo niedożywienia. Rada z zadowoleniem przyjmuje zatem szczególną uwagę, jaką w planie działania na rzecz żywienia poświęca się działaniom i politykom ukierunkowanym na kobiety i dzieci, w szczególności w ciągu kluczowego okresu możliwości rozwoju, czyli pierwszych 1 000 dni, poprzez dobre żywienie kobiet w ciąży oraz dzieci w okresie pierwszych dwóch lat życia, a także poprzez przyznawanie pierwszeństwa kobietom, dzieciom i nastoletnim dziewczętom, zwłaszcza w biednych obszarach wiejskich i w najsłabszych grupach społecznych. W ramach działań poświęconych żywieniu należy podkreślić znaczenie karmienia piersią niemowląt. Rada odnotowuje także, że plan działania na rzecz żywienia będzie się koncentrował w szczególności na: a) zwiększeniu mobilizacji i politycznego zaangażowania w kwestię żywienia; b) intensyfikacji działań na szczeblu poszczególnych państw oraz c) zwiększeniu wiedzy o żywieniu.
10. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji oraz szeregu państw członkowskich do intensyfikacji działań na szczeblu poszczególnych państw w okresie 2014–2020. Planowane działania powinny być realizowane z poszanowaniem problematyki płci, w szczególności ukierunkowane na kobiety i wzmacnianie ich pozycji, i zaprojektowane w taki sposób, by w jak największym stopniu zmniejszać liczbę przypadków zahamowania wzrostu i eliminować jego podstawowe przyczyny; powinny one budować zdolności, wiedzę i umiejętności, wzmacniać i zwiększać możliwości uzyskiwania wiedzy specjalistycznej, inwestycji i wkładów od podmiotów lokalnych, rządów, sektora prywatnego, instytutów wiedzy i organizacji pozarządowych.
11. Działania mające sprzyjać większemu przejmowaniu realizacji celów w zakresie żywienia, zarządzania i odpowiedzialności przez poszczególne państwa wymagają tego, by delegatury Unii i przedstawicielstwa państw członkowskich UE w większym stopniu angażowały się w dialog polityczny i wspierały procesy krajowe i regionalne. Wspólne programowanie UE zapewnia solidne ramy umożliwiające lepszą koordynację działań w zakresie żywienia, a także wspieranie państw partnerskich w określaniu i realizacji krajowych polityk w zakresie żywienia, w szczególności w państwach będących w najtrudniejszej sytuacji pod względem zahamowania wzrostu, gdzie istnieje potrzeba i pole działania dla wspólnego propagowania i wspólnych działań. Rada z zadowoleniem przyjmuje zawarte w planie działania zobowiązanie do zapewnienia synergii i spójności pomiędzy politykami i programami wewnętrznymi państw a inicjatywami regionalnymi i międzynarodowymi.
12. Rada zachęca do tego, by dopasowywać działania państw członkowskich do istniejących strategii krajowych państw partnerskich oraz by działać w ścisłej koordynacji z planem Komisji dotyczącym działania na rzecz żywienia i innymi inicjatywami międzynarodowymi. Należy wzmocnić istniejące mechanizmy koordynacji, takie jak ruch SUN oraz Komitet ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego. Należy uwzględnić prace prowadzone przez inne odnośne komitety ONZ, takie jak Stały Komitet ds. Żywienia. Rada z zadowoleniem przyjmuje w szczególności fakt, że 54 państwa o wysokim odsetku niedożywienia dołączyły się już do ruchu SUN i wykazują polityczne zaangażowanie w poprawę żywienia.

13. W ramach planu działań Rada wspiera wniosek Komisji dotyczący opracowania kart poszczególnych państw obrazujących oczekiwane wyniki. Cele w zakresie żywienia powinny być konsekwentnie uwzględniane podczas projektowania programów, a kryteria w zakresie żywienia powinny być do nich włączane i monitorowane. Ponadto Rada wspiera wyrażony przez Komisję zamiar wzmocnienia krajowych systemów zarządzania informacjami dotyczącymi żywienia, zapewniających rozliczalność i przedstawienie wyników, co pozwoli ocenić wpływ planu działania, także w terenie. Uzyskane informacje mogą także dostarczyć wyników na potrzeby corocznego Światowego Raportu Żywieniowego. Dokładne dane dotyczące poszczególnych państw będą ułatwiały podejmowanie decyzji, przyznawanie zasobów i opracowywanie polityk przez organy krajowe, a dodatkowo zapewnią rozliczalność i przedstawienie wyników uzyskanych dzięki realizacji planu działania na szczeblu światowym i krajowym.”

Sprawozdanie roczne na temat polityki UE w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej

Rada przyjęła następujące konkluzje dotyczące sprawozdania rocznego za 2014 r. na temat polityki Unii Europejskiej w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz jej realizacji w 2013 r.

- „1. Rada z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie roczne za 2014 r. na temat polityki Unii Europejskiej w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz jej realizacji w 2013 r.¹ Sprawozdanie stanowi kluczowy wkład w umocnienie rozliczalności i przejrzystości. Ukazuje, że unijna polityka rozwoju ukierunkowana jest na wyniki, i przedstawia te wyniki.
2. Rada docenia wszechstronny charakter zamieszczonych w sprawozdaniu przeglądów geograficznych i tematycznych, w tym sprawozdawczości związanej z podstawowymi wartościami oraz położenie nacisku na postępy w osiągnięciu długoterminowych celów rozwojowych UE, jaki również na sposób, w jaki zasady przedstawione w Programie działań na rzecz zmian zostały przełożone na strategie i interwencje w zakresie rozwoju.
3. Rada odnotowuje istotne postępy poczynione w zakresie wspólnego programowania, które staje się kluczowym elementem wkładu UE na rzecz programu skuteczności pomocy, oraz podkreśla potrzebę przedstawienia w przyszłych sprawozdaniach konkretnych zdobytych doświadczeń.
4. Rada z zadowoleniem przyjmuje nieustające wysiłki w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju; w dziedzinie tej składane są sprawozdania o szerokim zakresie działań, również podejmowanych na szczeblu krajowym, a w szczególności odnoszących się do umocnienia bazy dowodowej, podnoszenia świadomości i szkoleń.

¹ Dok. 12570/14.

5. Rada również przywiązuje znaczenie do sprawozdawczości dotyczącej współpracy z podmiotami niepaństwowymi i władzami lokalnymi, jak również roli sektora prywatnego, i z zadowoleniem przyjęłaby bardziej rozbudowaną sprawozdawczość w zakresie przyszłej współpracy sektora publicznego i prywatnego. Pozytywnie odnotowywane jest dążenie do składania sprawozdań dotyczących realizacji Nowego Ładu na rzecz państw niestabilnych.
6. Rada zachęca Komisję do zamieszczania w przyszłych sprawozdaniach rocznych bardziej szczegółowych informacji na temat programów wsparcia budżetowego, w tym tendencji w zakresie wypłat, udziału ogólnych programów wsparcia budżetowego i sektorowych programów wsparcia budżetowego w głównych instrumentach finansowych. Sprawozdawczość powinna obejmować to, w jaki sposób wartości i dążenia demokratyczne kraju partnerskiego oraz przestrzeganie przez nie praw człowieka i praworządności zostały uwzględnione w decyzjach w sprawie udzielenia wsparcia budżetowego. W sprawozdaniach należy też informować, w jaki sposób została uwzględniona potrzeba ochrony i zapewniania niezbędnych usług podstawowych, w szczególności na rzecz najbiedniejszych i najbardziej narażonych, zgodnie z założeniami konkluzji Rady w sprawie wsparcia budżetowego z maja 2012 r.¹, oraz w jaki sposób trzy nowe rodzaje wsparcia budżetowego przyczyniły się – w perspektywie średnio- i długookresowej – do redukcji ubóstwa, zrównoważonego rozwoju i ulepszenia rządów w tych krajach partnerskich.
7. Rada wzywa Komisję, by w kolejnym sprawozdaniu rocznym dokonała przeglądu postępów na drodze do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, na podstawie doświadczeń w zakresie przejścia do celów zrównoważonego rozwoju.
8. Rada zwraca się do Komisji i ESDZ, by bardziej skupiły się w przyszłych sprawozdaniach rocznych na zapobieganiu korupcji i walce z nią, kompleksowym podejściu do konfliktów i kryzysów zewnętrznych i na wspieraniu przez UE trwałych przekształceń w społeczeństwach w okresie przemian. Rada z zadowoleniem przyjęłaby również sprawozdawczość dotyczącą współpracy delegowanej.
9. Należy nadal nieustająco skupiać się na przestrzeganiu zobowiązania dotyczącego przeznaczenia co najmniej 20% pomocy UE na wsparcie włączenia i rozwoju społecznego i co najmniej 20% wydatków UE na działania związane z klimatem, w tym zrównoważoną energią, budowaniem niskoemisyjnej i zasobooszczędnej gospodarki, jak również zrównoważonego rolnictwa, odporności i adaptacji.
10. Rada wzywa Komisję do zwiększenia sprawozdawczości w zakresie równouprawnienia płci. Cenne byłoby skupienie się na działaniach UE rozwijających potencjał dziewcząt i kobiet.
11. Rada zdecydowanie potwierdza potrzebę dalszej poprawy sprawozdawczości w zakresie wyników i wpływu unijnej pomocy rozwojowej, z uwzględnieniem wszystkich rodzajów pomocy, aby lepiej połączyć cele i wyniki, oraz oczekuje ulepszenia przyszłych sprawozdań rocznych, które będą opierać się na unijnych ramach wyników w zakresie rozwoju i współpracy.”

¹ Dok. 9371/12.

Umowa o partnerstwie gospodarczym z Afryką Zachodnią

W imieniu UE Rada zatwierdziła podpisanie i tymczasowe stosowanie Umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a państwami Afryki Zachodniej, Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) oraz Zachodnioafrykańską Unią Gospodarczą i Walutową (UEMOA).

SPRAWY ZAGRANICZNE

Stosunki UE – Ukraina

Rada określiła stanowisko Unii Europejskiej na pierwsze posiedzenie rady stowarzyszenia UE–Ukraina.

Wolontariusze pomocy UE

Rada potwierdziła, że nie ma zamiaru zgłaszać sprzeciwu wobec aktu delegowanego Komisji określającego standardy dotyczące kandydatów na wolontariuszy oraz wolontariuszy pomocy UE.
